

Gazze'yi Yardımsız Bırakmanın Argümanları

Peki Ordu Komutanları ve Yöneticiler Argümanlarında Haklı mıdır?!

Ordu komutanlarının ve yöneticilerin Müslümanların davalarını yardımsız bırakmalarının genel olarak birçok nedenleri vardır ki bunlardan bazıları şunlardır:

Birincisi: Korku; zira insanların ve ordunun liderliğine ehil olmayanlar korkak olurlar.

İkincisi: Dünyayı sevmek ve ölümü kerih görmek; nitekim onlar fedakârlık yapmaya hazır olmayan kimselerdir; çünkü onlar, dünya metain ve arzularına yöneldiler ve ahireti unuttular.

Üçüncüsü: Aslında onlar, rüşvet, sömürgeciler, aldatma veya otoriteyi gasp etme gibi dış etki yoluyla iktidara ve ordu komutanlığına gelen ajan ve hain kimselerdir.

Dördüncüsü: Aslında onlar, kafirler ve sömürgecilerin yandaşları, ümmetlerini yalnız bırakmaya ve ümmeti düşmanlarına boyun eğdirmeye hırs gösteren kimselerdir; çünkü onların görevleri ve işleri budur.

Beşincisi: Aslında iyi olan ve İslam ile hükmeden ancak Müslümanların acil davalarına yardım etmeleri halinde ülkenin yıkıma uğramasından korktuklarından dolayı bunu yapamayan ve buna hazırlık yapmak ve hazırlanmak için daha uzun bir zamana ihtiyaçları olduğunu düşünen yöneticiler de olmuştur.

Beşinci noktadaki yöneticilere ve ordu komutanlarına gelince; onlar, cesur, ümmetlerine ve İslam ile yönetmeye düşkün olan ancak güçleri, zulme uğrayan ve işgal altındaki kardeşlerine yardım etmek için yetersiz olan Müslüman yöneticiler ve ordu komutanlarıdır. Bu yüzden onlar, mazlum kardeşlerine yardım etmek için ülkelerinde, ordularında ve teçhizatlarında yeterlilik hasil olmadığından dolayı mazeret beyan ettiler. Aslında bu İslam tarihinde de yaşanmış ve Müslümanların aç kurtlar gibi kendilerine saldıran düşmanlar karşısındaki zayıflığı nedeniyle mazumlara yönelik yardım gecikmiştir. Ancak bu ordu komutanları ve yöneticiler şu anda mevcut değildir; çünkü bugün şeriatın hükümlerini tatbik eden ve ümmetine düşkün olan Müslüman bir yönetici yoktur. Yani bugünkü gerçeklik, ister güçlü ister zayıf olsun Hilafet mevcut değildir; dolayısıyla da aslen İslami bir yönetim ve bir Halife de yoktur. Bu nedenle bu nokta, şu anki araştırma mahalli değildir.

Diğer dört noktadaki yöneticilere ve ordu komutanlarına gelince; şu anki gerçekliğimizde, yani Osmanlı Hilafeti yıkıldıktan sonraki gerçeklikte, yani küfür hükümleri ve anayasaları gibi Allah'ın indirdiklerinden başkasıyla olan yönetimin gerçekliğinde mevcut olanlar onlardır. Dolayısıyla bugünkü yöneticilerin tamamı İslam ile hükmetmedikleri gibi ordu komutanları da işleri kontrol eden şerî siyasi bir sistem olan İslam'a bağlı değildir. En iyi ihtimalle onlar, siyasi ve yasama açısından İslam ile hiçbir ilgileri olmayan laik Müslümanlardır; zira onlar, doğrudan ya da dolaylı olarak ülkelerinde kafirlere ve küfür anayasalarına tabi oluyorlar. Bu yüzden onların halkları ve ümmetleriyle hiçbir fikri kültürel bağları ve ilişkileri

yoktur. Dolayısıyla onlar, ya ümmetin ve halkların düşmanıdırlar ya da en iyi ihtimalle ümmetle, onun şeriatıyla, kültürüyle ve tarihiyle hiçbir bağı yoktur.

Ya onlar, Ürdün'deki Haşimi ailesi ve Harameyn beldesindeki Suud Hanedanı gibi ülkemizdeki otoriteyi gasp etmişler ve yıkılmadan önce Osmanlı Hilafet Devleti'ne isyan etmişlerdir; ya da onlar, Hilafet Devleti yıkıldıktan ve küçük, bölgeselci ve vatancı varlıklara parçalandıktan sonra iktidara getirilen ve sömürgecilerin ordularını ülkelerimizden çıkardıkları ve kendi çıkarlarına hizmet etsinler, halklarının sömürgecilere tabi olmalarını pekiştirdikleri gibi Müslüman halklar arasındaki parçalanmayı, tefrikayı ve anlaşmazlığı da pekiştirsinler diye kendilerine bağlı yöneticiler ve krallar bıraktıkları hayali bağımsızlık savaşlarının ardından başkanlar ve krallar olarak bu varlıkların başına atanmışlardır.

Yöneticilerimizin ve komutanlarımızın gerçekliğine yönelik bu detaylı ve bu hızlı anlatımın ardından Gazze'nin yaşamış olduğu belalara ve felaketlere rağmen ve dehşetinden çocukların saçlarını beyazlatan katliam ve kıyımların meydana gelmesine ve gelmekte olmasına rağmen Gazze'ye yardım etmek için harekete geçmemelerini anlamak mümkündür; zira onlar, -her ne kadar bazıları yalan ve iftirayla bunu iddia etmiş olsalar da- İslam ile hükmetmedikleri gibi kendilerini Gazze'ye yardım etmek ve Filistin'i kurtarmak zorunda da hissetmiyorlar. Çünkü bu, onların ilgi ve yetkileri dahilinde olmadığı gibi çalışma gündemlerinde de olmayan bir konudur. Bilakis onlar, asıl olarak Müslümanları dinlerinden uzaklaştırmak, Müslümanların bölünme ve parçalanmalarını pekiştirmek ve Müslümanları, 1924 yılında Osmanlı Hilafet Devleti'nin yıkılmasından bu yana arkalarında duran gerçek sömürgecilerin önünde diz çöktürmek için vardılar.

Bu anlatının amacı, Gazze'ye yardım etmek konusu açısından halklar arasında umutsuzluğu yaymak değildir, aksine Müslümanlar ile onların Gazze'ye yardım etmeleri arasında aşılmaz bir engel olarak duran gerçek düşmanı göstermek içindir; zira Amerika, İngiltere ve Fransa gibi sömürgeci Batılı ülkelerin yöneticilerine ve ordu komutanlarına borçlu olan İslam beldelerimizde mevcut olan işte bu yöneticiler ve rejimlerdir. Bu yüzden bu kişiler, ülkemizi sömürgeleştiren, servetlerimizi yağmalayan ve haklarımızı aşağılayan efendilerinin emriyle Yahudi varlığını koruyorlar, onun bekası için hırs gösteriyorlar ve onunla normalleşmeye çalışıyorlar.

Bu nedenle halkın istediği şeyler ile yöneticilerin ve ordu komutanlarının istedikleri şeyler arasında bir farklılık, çelişki ve çatışma vardır; zira halklarımız ve ümmetimiz Filistin'i kurtarmak isterken onlar ise Yahudi varlığını korumak istiyorlar; halklarımız İslam ve vahdet ile yönetilmek isterlerken onlar ise sömürgecilerin anayasalarıyla yönetmek ve halklarının bölünmesini, parçalanmasını ve aşağılanmasını pekiştirmek istiyorlar. Ancak bu yöneticiler ve ordu komutanları, bu hedeflerini söyleyemiyorlar, aksine halkları saptırmak için başka hedefler söylüyorlar; dolayısıyla onlar, vahdet istediklerini, İslam'ı tatbik etmek istediklerini, Gazze'ye yardım etmek istediklerini ancak buna güç yetiremediklerini, ülkenin bölünmesinden çok ama çok korktuklarını, uluslararası sistemin baskısından korktuklarını, halklar ve vatanlar adına korktuklarını söylüyorlar ve halklar için gülünç olan ilan edilmiş ve halkları saptırmak için ilan edilmemiş diğer hedeflerden bahsediyorlar.

Sözün özü: İslami halklar, yaklaşık iki milyar Müslümandan oluşan ve bir araya gelmeleri halinde devasa servetleri ve çok büyük yetenekleri olan tek bir ümmettir.

Dolayısıyla bu ümmet, Filistin'i kurtarmaya ve durumumuzu ve ekonomimizi daha iyi bir duruma getirmeye muktedirdir ancak onu Gazze'ye yardım etmekten, Filistin'i kurtarmaktan ve durumumuzu değiştirmekten alıkoyan şey, Batı'ya sadakat borcu olan ve Yahudi varlığını korumaya çalışan yöneticilerdir. Dolayısıyla halklarımız bu yöneticileri, onların sistemlerini ve anayasalarını kökünden söküp atmak için harekete geçmediği sürece Yahudi varlığı Filistin'i işgal etmeye devam edecek ve halkımız da en şiddetli acıları tadacaktır.

Muhlis subaylar ve Müslüman askerler, yöneticilerine ve ordu komutanlarına isyan ederek Gazze'deki halkımıza yardım etmek için harekete geçmeli ve bu argümanlara ve korkulara aldanmamalıdır; zira bunların hepsi, Yahudi varlığına ve sömürgecilere verdikleri desteğin hakikatini gizlemek için ilan ettikleri argümanlardır. Bu yüzden Müslüman halklar, ülkeyi ve ordularını bu yöneticilerin, ordu komutanlarının ve arkalarındaki sömürgecilerin kontrolünden kurtarmak için bilinçli ve basiretli bir şekilde hareket etmelidir.

Alimlerin ve davetçilerin de halkların gözlerini açma ve onları yöneticilerin gizli hedeflerinden haberdar etme rollerini yerine getirmeleri gerekir; dahası halkları yöneticilerine ve rejimlerine karşı ayaklanmaya çağırmaları ve sadece Gazze'ye yardım etmek için aksine sömürgecilerden de kurtulmak için orduları ve subayları yöneticilere ve onlara bağlı ordu komutanlarına isyan etmeye davet etmeleri gerekir.

Parti ve grupların, farklılıklarına ve çalışma gündemlerinin çeşitliliğine rağmen kolektif eylem için söylemlerini birleştirmeleri gerekir. Ayrıca her bir parti ve grubun, bugünkü Gazze krizinde olduğu gibi kriz zamanlarında söylem ve eylemleriyle harekete geçirmek ve birleştirmek için parti ve sendikalardaki akranlarıyla birlikte davranan ve hareket eden bir kriz ekibi oluşturması gerekir. Yani rastgeleliği ve doğaçlamayı terk edip bilinçli hareket etmemiz gerekir.

Gerçekleşmesi gereken iki hedef vardır; bunlardan ilki acildir ki bu da; Gazze'ye yardım etmek ve Yahudi varlığının katliamları durdurması için sömürgeci efendilerine baskı yapmaları amacıyla bu yöneticileri ve ordu komutanlarını harekete geçmeye zorlamaktır. Diğer hedefe gelince; bu yöneticileri ve ordu liderlerini ortadan kaldırmak ve ülkeyi ve halkını sömürgecilerden kurtarmak için çalışmaktır. Herkesin en azından Gazze'ye yardım etmek, Yahudi varlığını durdurmak ve sömürgecileri onu dizginlemeye zorlamak olan için ivedi ve acil hedef konusunda hemfikir olması gerekir.

Bu acil hedeften kurtulduktan sonra herkesin, düşünmesi, tefekkür etmesi ve gerek ülkemizi sömürgecilerin boyunduruğundan kurtarmak gerekse onu yöneticilerden ve onlara tabi olan ordu komutanlarından kurtarmak gibi önemli olan hedefi gerçekleştirmek için harekete geçmesi gerekir.

Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi İçin Yazan

Dr. Memduh Ferec